

De kleine held van de hei

Hoe een kleine eigenwijze hond uit het Gooi tot de bouw van de schaapskooi in Haaksbergen leidde.

Een ouder echtpaar – Richard en Elise – uit Hilversum schafte in het najaar van 2010 een jonge Border Collie aan, nadat hun vorige collie na 13 jaar was overleden. Geboren in een winter met veel sneeuw, kreeg het hondje de naam “Snow” mee. Een alleraardigst diertje, maar wel een tikkeltje druk en nerveus.

Het hondje had een prima leven bij de Hilversumse familie en veel ruimte in en om hun mooie huis. Toch knaagde er iets: als er gewandeld werd met het hondje op mooie zondagen in het Gooi was het beestje bijna niet te houden. Vooral als er een kinderrijk gezin in beeld kwam werd de situatie soms letterlijk onhoudbaar. Ook thuis met de kleinkinderen ging het niet goed. Het hondje liep dreigend op hen af en gromde! Snow leek, bij gebrek aan een schaapskudde, te gaan drijven met kinderen. Dat werd niet door iedereen op prijs gesteld en ondanks dat Elise na een jaar zeer aan het aandoenlijke hondje gehecht was, werd uiteindelijk besloten dat het zo niet verder kon. Met pijn in het hart werd besloten het diertje te herplaatsen. Via een website voor “misplaatste” Border Collies kwam Elise terecht bij de vrouw van een herder uit de Schaapskudde in Haaksbergen. Er werd gebeld en al snel was de herplaatsing van Snow bij de Schaapskudde een feit. Het hondje werd liefdevol opgenomen door herderin Ans. Snow ging dagelijks, tot wederzijds genoegen, met de kudde mee en werd zo al snel een ware herdershond!

De Schaapskudde zwierf al twintig jaar door het Haaksbergerveen zonder vaste woon- of verblijfplaats. In de zomermaanden werd het veen begraaasd in opdracht van Staatsbosbeheer. In de wintermaanden werd de kudde gehuisvest in leegstaande boerenschuren en verlaten koeienstallen zodat de lammetjes niet buiten in de sneeuw geboren hoefden te worden. In het voorjaar ging de hele schapenfamilie dan met jonge aanwas, herders en honden weer in optocht terug naar de grote stille heide en het veen.

Uiteindelijk werd er in het kerkdorpje Buurse een koeienstal gevonden die gedurende langere tijd gehuurd kon worden. Daarmee kwam een einde aan een eindeloze zwerftocht en, elk jaar weer, de spanning van het vinden van onderdak. Vooral als er een strenge winter voorspeld werd. Ondanks de rust die er rond de kudde was gekomen, en de zeer goede verstandhouding met de eigenaar van de stal, was deze situatie toch niet ideaal; een schaap is immers niet hetzelfde als een koe! Een stichting werd in het leven geroepen de kudde te behouden en een permanente schaapskooi te realiseren.

Maar men ondervond vele tegenslagen: bezwaren tegen locaties en de kudde, overheidsvergunningen, problemen met de herders en niet op de laatste plaats, de financiële problemen. Een donkere periode toen ook het stichtingsbestuur het voor gezien hield. Met behulp van vele mensen die de schaapskudde een warm hart toe droegen en de financiële ondersteuning van enkele grote bedrijven uit Haaksbergen overwon de kudde ook deze donkere periode. Een nieuw bestuur en een flinke financiële toezegging van de gemeente Haaksbergen gaf weer frisse energie voor het streven naar de bouw van een

van Rijswijk de Jong. Tijdens zijn leven had hij een fortuin vergaard dat bestemd was voor zijn enige erfgenaam, zijn dochter. Helaas kwam zij door een noodlottig ongeval om het leven. Hij heeft toen zijn kapitaal ondergebracht in een stichting. Omdat hij een verwoed natuurliefhebber was, diende dit geld ten goede komen aan de natuur. Ze waren op zoek naar goede doelen ten bate van de natuur. Dieren en vogels in het bijzonder. Ans kwam met deze mededeling bij het bestuur en unaniem viel daar meteen het woord SCHAAPSKOOI! Dit voorstel werd in Hilversum omarmd en het bestuur werd uitgenodigd om op bezoek

Bij het eerste geluid van de auto ging Snow er als een speer vandoor richting parkeerplaats. Een innige hereniging tussen Elise en haar hondje vond plaats en de rest van de middag waren ze onafscheidelijk. Vanaf die middag was de chemie tussen de Stichting Han Bevan en de Stichting Schaapskudde Haaksbergen volmaakt en kwam het hele proces om een schaapskooi te bouwen in een stroomversnelling.

Door volharding in Haaksbergen en vertrouwen in Hilversum is het uiteindelijk, nadat het desondanks nog vijf jaar geduurd heeft, gelukt! Op 24 mei 2016 werd er begonnen met de bouw. Op 25 en 26 november 2016 is

schaapskooi. Doormiddel van publieksactiviteiten zoals Kroamschudd'n, Lammetjesdag, Schaapsscheerdersfeest en schapendrijfwedstrijden werd de kudde met behulp van herders, vrijwilligers en het bestuurd overeind gehouden. Helaas ging de financiële steun van de Gemeente Haaksbergen terug naar algemene middelen en pakten opnieuw donkere wolken samen boven de schaapskudde!

Tot in het voorjaar van 2011 bij Ans een telefoontje kwam van de oud-eigenaar van Snow, Elise. Samen met Cobie en Bert-Jan beheerde zij, via de stichting Han Bevan, een legaat van een, inmiddels overleden, kennis. De adellijke meneer Henri Bernard

te komen. Al snel gingen daarna tot dan toe gesloten deuren voor ons open. Enkele maanden later werd herderin Ans opnieuw gebeld door Elise. De vraag was of zij met haar man en wat vrienden op bezoek kon komen bij Snow en de kudde in het veen. Inmiddels had ze het hondje een half jaar niet meer gezien en het gemis was smartelijk. Op een zinderende, zonnige zaterdagmiddag, terwijl de kudde vredig aan het grazen was op het mooiste stuk van het veen (Het Wennewick, vlakbij de Duitse grens), kwam het gezelschap aan op de aldaar gelegen parkeerplaats, 300 meter verderop. Een hond heeft een zeer goed gehoor en een Border Collie zeker, maar wat toen vertoond werd heeft een ieder verbaasd.

de kooi onder grote belangstelling geopend. Inmiddels heeft de schaapskudde al drie winters in de kooi doorgebracht, zijn er ruim 1200 lammetjes geboren en al diverse festiviteiten gehouden en zijn we ruim de 15.000 bezoekers gepasseerd.

Toon Tankink

Voorzitter Stichting Schaapskudde Haaksbergen

Stichting
Schaapskudde Haaksbergen
"Zorg voor de natuur"